

Posudek diplomové práce

STANISLAVA FEDROVÁ

Kapitoly k panovnické reprezenzaci Josefa I. v grafice

(Ústav pro dějiny umění FFUK, 2012)

Troufám si bez jakýchkoliv pochybností konstatovat, že Stanislava Fedrová napsala jednu z nejzajímavějších a nejkvalitnějších diplomových prací, které byly v posledních letech na Ústavu pro dějiny umění předloženy. Za prvé je třeba uvést, že námět této práce zaceluje jednu nevelkou, ale velmi významnou mezeru v poznání panovnické reprezentace a propagandy Habsburků v 17. a 18. století – totiž léta vlády císaře Josefa I. (1705–1711). Je to zvláště nápadné ve srovnání s monumentální a dnes již klasickou prací Franze Matscheho z roku 1981, věnovanou Josefovu mladšímu bratrovi Karlovi VI. (1685/1711/1740) nebo s knihou Marie Goloubevové z roku 2000 o obrazové glorifikaci Josefova otce Leopolda I. (1640/1657/1705).

Diplomantka shromáždila snad všechn relevantní materiál, velmi pečlivě a důkladně jej interpretovala a zařadila do historického i soudobého kontextu. Tento materiál má z velké části verbální charakter anebo je tištěné slovo jeho podstatnou součástí, bez které je téměř nemožné jej adekvátně interpretovat. Zde se výtečně uplatňuje autorčino studium dějin a teorie literatury. Jen na okraj je třeba připomenout, že Stanislava Fedrová je autorkou celé řady významných studií věnovaných problematice ekfráze a intertextuality. Je logické, že tato metodická orientace se projevila v charakteru a struktuře předkládané práce. Jak autorka sama jasně konstatuje na s. 6: „Primární pro výběr není hledisko autorské či umělecká kvalita, ale ikonografický koncept. Cílem této práce je sledovat ikonografická témata panovnické reprezentace.“ Tato témata či přesněji „rámcová témata“ (Jan Bialostocki) pak určují obsah jednotlivých kapitol, které jsou postupně věnovány motivům příchodu Zlatého věku, *Pietas Austriaca*, císaři jako druhému slunci, jeho stylizaci do podoby antických hrdinů a starozákonního krále Šalamouna.

Autorka se na tomto členitém terénu pohybuje s okouzující samozřejmostí a záviděníhodnou akribií. Práce je výtečně nabádána, přehledně strukturována, přesvědčivě argumentována a živě napsána. Mám-li formulovat nějakou výhradu, pak snad to, že v ní postrádám závěr. Ten ale do jisté míry nahrazuje Úvod práce, který má spíše sumarizující než uvozující charakter („... u Josefa se jedná v této šíři a komplexnosti skutečně o ikonografický koncept“, tedy ve srovnání s panovnickou ikonografií Leopolda I. a Karla VI.) Není ale vyloučené, že autorka má v rukávě ještě další relevantní materiál a proto ten pocit *non-finita*...

Ať je tomu však jakkoliv, pokládám diplomovou práci Stanislavy Fedrové za vynikající a rozhodně ji doporučuji k obhajobě.

Prof. PhDr. Lubomír Konečný

